

Eduardo Bonnin Aguiló
Lelki végrendeletem¹
(Mi Testamento Espiritual)

2007. szeptember

Tartalomjegyzék:

1. Miért ez az én akaratom?
2. Határozott felelősség azoknak, akik utánam jönnek
3. Figyelmeztetésként a tengerészeknek
4. A cursillók eredeti ötletének történelmi pontosítása, alapeszméi és alapkarizmái
- 4.1 Hogyan született meg bennem a „környezet tanulmányozása”
- 4.2 A „környezet tanulmányozása”-tól a történelem első cursillójáig
5. Csoport találkozó és Ultreya, a Krisztus és a testvérek szeretetében való kitartás garanciája
- 5.1 Hűség a módszerhez: előcursillo, cursillo és utócursillo
6. A cursillók betegségeiről
7. A távollévőkre tekintettel
8. A cursillók igazi szerzője
9. Amit a kezdeteknél mások tettek
10. Összegzésként

1. Miért ez az én akaratom?

„Őszintén hiszem, hogy legnagyobb vagyontárgyam annak tudása, hogy mi az igazi Cursillo.”
Előcursillo – Cursillo – Utócursillo – ha ezek jól működnek, akkor a Cursillo „óramű pontossággal eléri célját”: eljuttatni az evangélium jó hírét annyi emberhez, ahányhoz csak lehet, ajánlottan a legtávolabb lévőkhöz.

2. Határozott felelősség azoknak, akik utánam jönnek

A legjobb az, ha tovább adja írásban, hogy a miből áll a Mozgalom, mik a céljai és az elérendő céljai.

3. Figyelmeztetésként a tengerészeknek

A Cursillo kezdetétől elfojtották hatásosságát, sokszor jó szándéktól vezérelve.
Súlyos érvek vannak a mellett, hogy sok interpretáció, változtatás, új forma kialakítása és redukció történt.

4. A cursillók eredeti ötletének történelmi pontosítása, alapeszméi és alapkarizmái

4.1 Hogyan született meg bennem a „környezet tanulmányozása”

A cursillo ötletének megfogánása: konfliktus az otthonról hozott szellemiség és a katonaság alatt megtapasztalt valóság között. (18 évesen sorozták be és 9 évig volt katona.)

---

¹ Az alábbi szöveg – az idézőjelbe tett részek kivételével – nem a könyv szó szerinti fordítása, hanem annak mintegy fele olyan hosszú tartalmi összefoglalója. Célja, hogy az angolul nem értők is megismerjék Eduardo Bonnin utolsó leírt gondolatait. (Kovács Ádám)

Sokkoló hatás, eldöntendő kérdés: a katonák a törvény nyomását érzik, vagy figyelmen kívül hagyják a dogmát? Válasz: a törvény nyomása helyett inkább a dogmáról nem tudnak semmit. Nem ismerik az Igazságot, ami nekünk örömet okoz, ami szabad emberekké tesz bennünket.

Úgy érezték, hogy a vallás akadályozza őket a szabadságukban.

A laktanya a piros lámpás negyedhez közel volt, az onnan visszatérőkkel egyesével (soha nem csoportban) beszélgetett. („Jól érezted magad?” – „Igen.” – „Valóban nagyon élvezted?” – „Hát, tudod...” – az intim, személyes és bizalmas szint elérésekor kiderült, hogy zavar és szégyen volt bennük. Konklúzió: lényegét tekintve a mélyben minden ember egyforma.) Elkezdett könyvekben utánanézni a kereszténység „mag”-jának. A könyv: „XII. Pius pápa és az Actio Catholica” – ebben talált rá a pápa plébánosoknak szóló buzdítására, hogy térképezzék fel a környezetüket („utcáról utcára”) és ériék el a távollévő bárányokat.

Ez indította arra, hogy tanulmányozza az embereket: milyen egy fiatal egyetemi hallgató, egy fiatal munkás, egy fiatal diák, egy fiatal alkalmazott, stb. Ebből született 1943-ban a „Környezet tanulmányozása”.

4.2 A „környezet tanulmányozásá”-tól a történelem első cursillójáig

A keresztény élet lényegének keresése és aláhúzása könyvekben és kartotékokban, majd ezek összegyűjtése és rendezése mások számára „vonzó, dinamikus és közvetlen” módon, hogy a hallgatók szívéhez juthassanak el, de valójában nem tudta Bonni, hogy miként kommunikálja mindezt.

Az Egyházmegyei Ifjúsági Tanács vezetője lett. A „Környezet tanulmányozásá”-ról tudomást szerzett az egyházmegyei szeminárium rektora (Jose Rosell Santomá”) és elhívta, hogy mutassa be a szeminaristáknak. 1945. december 8. – első alkalommal beszélt nyilvánosság előtt.

Eközben az Actio Catholica ifjúsági szárnya teljes mértékben a Santiago de Compostela-ba irányuló zarándoklatok előkészítésével volt elfoglalva. Az országos elnök (Manuel Aparici) 100 ezer fiatalot tervezett Santiago-ban összegyűjteni. A szervezett Főtanácsának vezetői rövid, egy hetes tanfolyamokat („Rövid tanfolyamok zarándoklat vezetőknak”) tartottak Spanyolországban, hogy megnyerjék a fiatalokat. Ezek témái voltak a „Fiatalok katolikus akciója”, „Keresztény élet”, „Kegyelem”, „Szervezet”, „A hispán világ”, stb. – egy ilyen cursillóra elhívták Bonnint is, aki nem akart elmenni az elsőre. A másodikra azonban igen, amelyet 1943. Húsvétkor tartottak. Tetszett neki a barátságos légkör és a vidám hangulat, mely körülvette a beszédek elmondását. Mivel ifjúsági vezetőként volt jelen, felkérték, hogy magyarázza meg a „Környezet tanulmányozása” c. rollót. Ez az esemény adta meg a megoldást arra a problémájára, hogy hogyan lehet elmagyarázni az embereknek az eszmét.

Rájött, hogy az embereket egy elzárt és elszigetelt helyre kell összegyűjteni; hogy csoportokra kell bontani őket; hogy posztereket kell készíteni.

Az nem tetszett neki, hogy ezek a cursillók egy hetesek voltak, ami túl megerőltető egy dolgozó, de akár egy tanuló számára is. Sok ima, gondolkodás és tervezés eredményeként vált világossá számára, hogy az „új” cursillo 3 napos hétvége legyen. Az első ilyen hétvégét

1944-ben rendezték még ugyanazzal a névvel („Rövid tanfolyam zárándoklat vezetőknél”), mint a korábbiaké. Ennek a helyszíne volt egy bizonyos Grenells asszony villája Cala Figuerában, amit többször bocsájtott a Santanyi plébánia rendelkezésére. A házban nem volt áram, a munkatársak a földön aludtak. A hétvége programja csak címében kapcsolódott az Actio Catholica-hoz, a tartalom már egészen más volt. A cél a krisztusi eszmék meleg, őszinte, barátságos és ünnepi légkörben való terjesztése volt. A rollókat színesítették a gondosan válogatott anekdoták. A lelki beszédek magyarázatára egy tábori papot, Juan Julia atyát kérték meg. Eljuttatták hozzá az összegyűjtött anyagot a pap feladatairól és az időbeosztásról, amit ő meglehetősen improvizatív módon használt fel, mivel nem tudott részt venni a felkészülésen. A hétvége jól sikerült, és Bonninban megerősödött az érzés, hogy jó úton jár. Nagyon világossá vált benne, hogy az Evangélium igaz, és az életbe átültetve, minden Krisztusban hívő embert, akinek szíve és esze nyitva áll az Ő igazsága előtt, és válaszol kegyelmére, még a leginkább kételkedőt, is lelkesíteni képes.

A Cursillo célja máig Krisztus igazságának tömör és velős bemutatása, a legfontosabb dolog hangsúlyozásával, azaz, hogy feltámadt, hogy mindannyiunkat külön és személyesen szeret, és hogy jelen van, ahol ketten vagy többen összejönnek az Ő nevében.

5. Csoport találkozó és Ultreya, a Krisztus és a testvérek szeretetében való kitartás garanciája

Amikor ezek az igazságok személyes meggyőződésükké vált és átültették életükbe, azaz megpróbálták életük minden pillanatába helyezni, akkor ezek értelmet adtak életüknek, így optimizmust és életörömet .

Ezt akarja a Cursillo Mozgalom elérni és sokak imáján és kevesek elkötelezett együttműködésén keresztül a kezdetektől fogva eléri, amennyiben hiszünk Krisztusban.

Bárhol is tartottak ezzel a céllal és motivációval cursillót, az Egyház számíthatott néhány laikus hívőre, akik, ha a hitükben való növekedésre kellő figyelmet fordítottak megfelelő eszközökkel, Krisztus szeretetében akarnak élni ott, ahol vannak, ahol a legtöbb gyümölcsöt tudják teremni. Ha kimozdítják őket innen és másodlagos kötelezettséggel terhelik meg, akkor lelohad a lelkesedés és akár el is vész belőlük.

Ennek elkerülésére szolgálnak a csoport találkozó és az ultreyák. Az ember kétpólusú: van egy személyes és egy társadalmi pólusa. A kiscsoportozás az előbbit, az ultreya az utóbbit ápolja.

A Cursillónak egyetlen célja van: hogy az Úr Lelke Krisztusban találkozzon az ember személyes szabadságával, és az ember, miközben felfedezi, hogy Isten szereti, megváltoztatja horizontját és távlatát, mivel rájön, hogy Isten mindkettőt figyelemmel kíséri.

Amikor ez megtörténik, akkor gyakran egy személyes átalakulás történik, amely különös figyelmet és törődést igényel a vezetőktől – paptól és laikus munkatárstól egyaránt -, és amelyet atyáskodó nyomástól vagy erőltetett segítség nélküli barátsággal kell kezelni. Isten kegyelme mindig munkálkodik a megkereszteltekben, akik tudatosították magukban keresztségüket.

Nem gondolja, hogy a Cursillo egy mágikus csodaszer, ami nem hibázhat és mindent helyrehoz. Az emberi szabadság kiismerhetetlen misztérium, és gyakran előfordul, hogy az ember figyelmen kívül hagyja az igaz értéket. Szt. Pál is megírta már a rómaiaknak (Róm 7,15): „Azt sem tudom, mit teszek, hiszen nem azt teszem, amit szeretnék, hanem amit gyűlölök.”

5.1 Hűség a módszerhez: előcursillo, cursillo és utócursillo

A szentségekben ható isteni erőhöz kapcsolódva az új cursillista fokozatosan fedezi fel, hogy amennyiben lelkesedését, elköteleződését és a jótékonyság lelkét adja, akkor a kegyelemben élve fokozatosan megtapasztalja, hogy minden hullámhegy és hullámvölgy, az élet jó és rossz eseménye ellenére maga az élet a legfontosabb; annak ténye, hogy él, ami hajtja, hogy hálával éljen, azzal fűszerezve, hogy az élet szép, az emberek fontosak, és érdemes élni.

„A Cursillót azért hoztuk létre, hogy az emberek számára lehetővé váljon hinni ebben az életben, hinni Istenben, remélni benne és szeretni azt, amit mond. Ez lehetséges, rokonszenves és szabad, bár nem erőfeszítés nélküli. A rektor három teológiai erényt kér az első este: lelkesedést, elköteleződést és a jótékonyság lelkét és azt, hogy nyissuk ki magunkat az igazság felé. Aki ezt megtette, az a három naptól szabadon és felszabadultan jön ki. Mentalitása és magatartása megváltozik és mivel a kegyelem kreatív, fokozatosan először a saját értékrendjében alkalmazza, utána, vagy ezzel párhuzamosan a nézőpontjában, megközelítésében és perspektívájában, egy szóval a dolgok látásmódjában. Ez a régi dolgoknak új szemmel való nézése.”

Azonban ezt, ami annyira egyszerű és világos, és ami olyan sok emberben annyi jót eredményezett, a jó irányba változtatva életüket és keresztényibbé téve őket, néhány ember gyakran megpróbálta eltorzítani és szerette volna frissíteni („upgrade”) és aktualizálni („update”) az „eredetiség” vágyával, felesleges dolgokat hozzáadva, amik csak komplikálták a szent egyszerűséget, ami az eredeti szándék.

6. A cursillók betegségeiről

A Cursillo egy olyan fa, amit szeretünk nézni, ahogy növekszik, mivel az evangéliumi magot annyi szívbe ültettük és imákkal ápoltuk, hogy gyümölcsöt teremjen, ugyanakkor bánt minket, hogy bizonyos helyeken, kétségtelenül a legjobb szándékkal a Cursillóból karácsonyfát csináltak, ráaggatva égőket és díszeket (a kiváló ötleteiket) meddővé téve tisztaságát és egyszerűségét.

Van, ahol csak felsőfokú végzettségűek vehetnek részt cursillón, másutt előírás hogy gyakorló katolikus legyen a jelölt, megint másutt a jelölt életkorát nézik, ahelyett, hogy a legfontosabb dologra fókuszálnának, azaz a személyiségre.

Voltak olyan munkatársak, akik éjjel felébresztették a jelölteket, hogy teszteljék az állóképességüket, kopogtattak az ajtajukon, majd azt mondták, hogy tévedés történt és át kell költözniük egy másik szobába. A legrosszabb az, hogy kijelentették: „Aki ezt nem viseli el, az nem lehet cursillista.”

Történtek más különlegességek is az utolsó napon a záró ünnepség előtt: egyes helyeken „agape”-nak nevezett étkezést szerveztek. Másutt ismeretlenektől származó leveleket adtak a cursillistákkal, amelyekben gratuláltak a jelöltnek, hogy megtapasztalhatja a cursillót. Ezeket a munkatársak írták a cursillisták bátorítása céljából. Ezeken a címzettek természetesen meglepődtek, ami elvonta a figyelmüket. Egyes helyeken édességet küldenek a jelölteknek, volt ahol süteményekkel és tortákkal teli szobát talált.

Hallott olyan rektorról, aki az ágyban reggelizett, más helyen ennek az ellenkezője történt: a záró végén a munkatársak megmosták a jelöltek lábát.

A fa hasonlatot ismét elővéve: a fának van törzse, gyökérzete, ágai és levelei és gyümölcsöt terem. Ahhoz, hogy nőjön és fejlődjön, földbe kell ültetni. A Cursillo gyökerei a motiváció, a motiváló eszmék, amelyek hajtják a nyugtalanság életnedvét, amely az életerőt adja.

A törzs és az ágak a Cursillo szerkezete, amelyek összekapcsolódnak az evangélium üzenetét közvetíti, elsősorban a távollévőkre fókuszálva.

7. A távollévőkre tekintettel

A távollévők beépítése a Cursillo Mozgalom fősodrásába a vezetőktől nagy kitartást, szeretetet és a személy iránti mély tiszteletet követel. Nagyon komolyan elmélkedniük kell azon a parabolán, amelyben a szőlőskertbe menő munkások bérezéséről van szó. Az is ugyanannyit kapott, aki közvetlenül napnyugta előtt érkezett, mint aki hajnaltól fogva ott volt. Ahhoz, hogy képesek legyenek együtt élni távollévő testvéreinkkel azok, akik mindig keresztények, meg kell érteniük, hogy miért mondta Krisztus, hogy „Mondom nektek, éppen így nagyobb öröm lesz a mennyek országában egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége rá, hogy megtérjen.” (Lk 15,7) És nekünk is tudnunk kellene, hogy hogyan magyarázzuk annak fontosságát, hogy a tékozló fiú parabolájában az idősebb testvér a veterán cursillistákra vonatkozik, akiknek nem szabad bánkódniuk amiatt, hogy az Atya megünnepli a fiatalabb testvér hazatértét. Bonnin megkockáztatja, hogy a magatartásunk olyan kellene legyen, hogy sajnáljuk, hogy csak egy kost vágunk le és annak örülnénk, ha kettő lenne.

8. A cursillók igazi szerzője

Amikor megkérdezték tőle, hogy ki volt a Cursillo alkotója, akkor azt válaszolta, hogy a Szentlélek, amikor viszont azt kérdezték, hogy ki hozta létre a szerkezetét, ki gyűjtötte össze az anekdotákat, ki rendszerezte a világi rollókat, ki gondolta ki a kiscsoportot és az ultreyát, akkor – hogy elkerülje a hazugságot – azt válaszolta, hogy ő. Ugyanakkor voltak mellette mások, akik segítettek ötleteikkel. Az történt, hogy ő felolvasta, amit gondolt, a többiek pedig figyelmesen meghallgatták.

9. Amit a kezdeteknél mások tettek

„Tökéletesen emlékszem arra, hogy mások mit adtak hozzá a Cursillóhoz.” Sebastian Gayá atya volt az egyedüli, aki hitt bennük, de sok elfoglaltsága miatt nem tudott annyi időt szentelni a Cursillónak, mint amennyit szeretett volna, s ezt gyakran ki is fejezte. Ezen túl több cikket írt a „Proa” folyóiratba, melyeknek azt a címet adta, hogy „Egy zarándoklat

állomásai”. Ő írta a „Zarándok segédkönyvé”-t is. A 13. cursillón gyóntatóként és lelki direktorként részt is vett (Montesios de Porreras, 1949. augusztus 31 – szeptember 4.).

Juan Capo atya a Cursillo születése idején Rómában tanult, és Mallorca-ra való visszatérésekor felvillanyozódott az ötlettől, amit elmondtak neki. Az 1. (hivatalos) cursillón (San Honorato, 1949. január) az első esti (7-e) két beszédre korlátozódott a részvétele, utána ment vissza Palma-ba.

Ő adta a lelki beszédek teológiai idegét, anekdotákat mesélt közben, mint pl. azt, amelyben a mozdonyvezető megállítja a vonatot, mikor észreveszi, hogy egy kocsi elszakadt, ill. a meghívás életünk filmjének lepergetésére. Bonnin emlékei szerint ő illesztette be a „sízőnő” történetét egy lelkigyakorlat után a programba.

Miguel Fernandez atya készített jegyzeteket és írta meg Bonninnal együtt „A hogyan és a miért” c. könyvet.

Az Ideál rollót jelenlegi formájában Juan Mir Marco, a Fiatalok Egyházmegyei Tanácsa egyik tagja írta. A beszéd eredeti címe „Ideál az Actio Catholica Fiatalsága számára”.

Nagy volt még Guillermo Estarellas hatása. Ő javasolta a De Colores dalt. Keresett egy olyan dalt, ami énekelhető, és ami nem szomorú, nem ijeszti el a távollévőket. Ez vált az idők során a Cursillo himnuszává.

Hangsúlyozni kell, hogy az eredeti eszme laikus volt. Bonnin azt írta, hogy mindig meglepődött azokon a kezdeményezéseken, amik felszentelt személyek munkája volt, hogy az evangélium erjedjen az emberek szívében.

Amikor Hervas püspök (Dr. Hervas) Mallorca-ra érkezett, akkor Bonnin elment üdvözölni őt. Ez egy teljesen normális látogatás volt az Actio Catholica ifjúsági tagozata részéről, amelynek Bonnin elnöke volt. A püspök a pasztorális terveiről beszélt. Bonnin közbevágott és lelkesen elmondta, hogy van eljárásuk a fiatalok megnyerésére a cursillók segítségével. Olyan vehemensen beszélt, hogy a püspök azt mondta: „Nem fogná be a száját?” Majd azzal folytatta, hogy a téma az egész Actio Catholica, s majd külön időpontban foglalkoznak részletesen mindazzal, amiről Bonnin beszélt.

Pár nappal későbbi találkozásuk során rendkívül fellelkesedett és külön hétközi szentmisét tartott nekik a püspöki palotában. Amikor kinevezték Ciudad Real-ba, akkor Bonnin a Cursillo teljes dokumentációját átadta neki. Kétség kívül neki köszönhető a Cursillo Egyház általi elfogadása. Írt egy pasztorális körlevelet „A cursillók a kereszténységben, a keresztény megújulás eszköze” címmel, amely mindig a Cursillo Mozgalom Magna Charta-ja lesz. Ő érte el, hogy a Cursillo Mozgalom az Egyházba a főbejáraton keresztül lépjen be.

10. Összegzésként

A cursillo Krisztus és az egyes ember közötti személyes találkozás kell legyen. Szemtől szemben, szívtől szívig, és mindennek erre kell irányulnia.

Természeténél fogva az ember lényegébe kell hatoljon, mintsem az embert meghatározó környezetbe: házasság vagy egyedülálló, gyakorló vallásos vagy közömbös,... semmilyen körülmény nem térítheti el a cursillót, hogy elérje célját.

A nemek egymás iránti tagadhatatlan vonzása (mint a vegyes cursillókban), vagy bármilyen meghatározó tanú a munkahelyi, családi vagy érzelmi kapcsolatokból lehetetlenné teszi ezt a találkozást. A reakciónak személyesnek, valóságosnak és radikálisnak kell lennie. Nem lehet ott semmi, ami megakadályozza vagy hátráltatja ezt a radikalizmust, zavarodottságot és lelkesedést az emberben, aki igazán és komolyan hiszi, hogy Krisztus szereti. Mivel a hétvégén az átlagos hitnél mélyebb új dimenziót fedezünk fel, a reakció nem ugyanaz, ha az embert egy másik is figyeli, aki várja a reakciót. Emiatt a cursillók nem lehetnek vegyesek (koedukáltak). Ugyanígy semmiképpen nem ajánlható, hogy apa és fia, anya és lánya, két testvér, főnökök és beosztottjaik, vagy párok ugyanazon a cursillón vegyenek részt. Krisztus a személyt nézi és nem azt, ami körülötte van.

A cursillo semmit sem adományként tesz.

A személy, aki igazán keresztény akar lenni, tudatossá válik az áthidalandó távolság irányában, hogy valóban kereszténnyé váljon. Megpróbálhatjuk rövidíteni ezt a távolságot életünk minden percében, tudva, hogy Krisztus emlékezetében tart minket.

Ha minden úgy történik a hétvégén, ahogy kell, akkor a végén mindenki őszinte lesz.

Sajnálatos, hogy az OMCC-ben néhányan mindenhatónak képzelik magukat és átneveztek rollókat és sorrendjüket. Megváltoztatták az Alapeszmét, aminek első kiadása betöltötte feladatát, azaz hogy tudassuk az emberekkel a cursillók „miért”-jét és „mi célból”-ját, mentalitását, stratégiáját, stb. Mindezt olyan emberek készítették, akik ismerték és szerették a Cursillót és nem volt szándékuk parancsolni, hanem csak szolgálni.

Kritika a rollók megváltoztatóival szemben.

Bizonyíték erre a „Hit” és az „Egyház” beszédek beillesztése, amik semmilyen módon nem kapcsolódnak a Cursillo tényleges mentalitásához (szelleméhez).

A hit és az Egyház természetes módon jut el a távollévőkhöz, behatolva lelkükbe, ahogy élnek és lélegeznek a hétvége atmoszféráján keresztül és felfedezve azt, hogy hálások lehetnek megkeresztelésükért és ebből kiindulva minden másért.

A cursillónak nem az a célja, hogy a legjobb emberek kereszténnyé váljanak, vagy hogy a keresztények jobbak legyenek, hanem hogy a keresztények keresztények legyenek. Hogy megértsék azt, hogy tudatos kereszténynek lenni azt jelenti: minden időben megtérni.

Valójában az igazi kereszténynek csak egy problémája van, amelyet el kell fogadnia, anélkül, hogy az öröm legyőzné, a létezés nagysága.